DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie 2 zł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., 1/2 strony—20 zł. 1/4 strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 25 groszy.

Nr. 28. | **Lublin, dnia 14-go Listopada 1925 roku.** | **Rok V.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie Nr. 210.

Wojewoda Lubelski pismem z dnia 1-go listopada r. b. Nr. 6749/III zawiadomił mnie, że zgodnie z art. 63 dekretu o Samorządzie miejskim z dn 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 13 poz. 140) w związku z art. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13 listopada 1919 r (Dz. Ust. Nr. 90 poz. 490) zarządził lustrację Kasy Miejskiej i gospodarki miejskiej m. Lublina.

Wykonanie tych czynności p. Wojewoda polecił Inspektorowi Wojewódzkiemu p. Dr. Bolesławowi Grużewskiemu.

Podając powyższe do wiadomości, polecam p.p Szefom odnośnych wydziałów. aby udzielili p. Dr. Grużewskiemu wszelkich ksiąg i aktów, a także informacji, o które się zwróci w celu umożliwienia wykonania poruczonych Mu czynności.

Lublin, dnia 6 listopada 1925 r.

Prezydent m. Lublina *C Szczepański.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 27 października uchwalono.

W związku z nabyciem przez Magistrat wspólnie z Dyrekcją Poczt i Telegrafu placu przy ul. Bychawskiej Nr hip. 921 w Lublinie od p. p. Kujawskiego, Milewskiego i Szwentnera, w celu zawarcia aktu kupna—sprzedaży, Magistrat uchwala upoważnić Prezydenta miasta Lublina p Czesława Szczepańskiego i Ławnika Wydziału Finansowego p. Romana Ślaskiego, do wystawienia weksli na sumę 23400 zł., a mianowicie: 10000 zł. z terminem płatności w dniu 3 listopada r. b., 6400 zł. — w dniu 3 grudnia r. b. i 7000 zł. — w dn. 3 stycznia 1926 r.

Posiedzenie 30 października uchwalono:

1. Nabyć dla warsztatów miejskich silnik mocy 12 m. k. Niezbędny na ten cel wydatek w wysokości zł. 5500 wstawić do budżetu nadzwyczajnego.

2. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego jednopiętrowego z komórkami i ustępem w posesji Adama Rokickiego, przy ul. Nowy Rynek.

3. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z komórkami i ustępami w posesji Jana Kańczugowskiego przy ul. Radzikowskiej.

4. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego, z komórkami i ustępami na nowonabytej działce Nr. 108 z części folw. Bronowice 89 w przedłużeniu ulicy Żelaznej, własność Romana Łęczyńskiego, z warunkiem pobudowania frontu domu w linji domów, t. j. o 3 m. w głąb od linji regulacyjnej.

5. Zatwierdzić plan na budowę garażu w posesji D-ra Czerwińskiego przy ul. Namiestnikowskiej Nr. 19, z warunkiem wykonania okienka w bocznej ścianie garażu dla dania światła istniejącej kuchence w przyległej oficynie.

6. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego murowanego, z komurkami i ustępem na nowonabytej działce Nr. 109, z części folwarku Bronowice 89 w przedłużeniu ulicy Żelaznej, własność Jana Palucha, z warunkiem postawienia frontu domu zgodnie z planem rgulaczyjnym. t. j. odsunięcia linji zabudowania o 3 metry.

7. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego z komórkami i ustępem, w posesji Michała Sobczyka przy ul. Łęczyńskiej Nr. 95.

8. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego, z komkórkami i ustępem na działce Nr. 153 z folwarku Bronowice (Kośminek) własność Jana Adamczyka.

9. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego murowanego, z komórką i ustępem w posesji Wawrzyńca Kalinowskiego, na działce Nr. 42 z części folwarku Bronowice 89, z warunkiem pobudowanią go w linji regulacyjnej przedłużenia ulicy Pawiej.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański*

Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdanie

z działalności Wydziału Zdrowia Publicznego za lipiec, sierpień i wrzesień 1925 r.

Biuro Wydziału.

Wpłynęło spraw 1166
Załatwiono spraw 1376

W tem 210 spraw, wynikłych z bezpośredniego działania Wydziału.

ODDZIAŁ SANITARNO-LEKARSKI

Przebieg chorób zakaźnych:

Nazwa choroby	Pozostało z poprzedniego okresu	Zanotowano nowych wypadków	Razem	Z tej liczby: Wyzdrowiało	Z tej liczby: Zmarło	Pozostaje na 1/X 1925 r.
Tyfus brzuszny	14	32	46	24	5	17
Dysenterja	—	3	3	3	—	—
Szkarlatyna	14	50	64	39	9	16
Odra	1	11	12	2	—	10
Dyfteryt	—	4	4	1	1	2
Zapalenie nagminne opon mózg.	1	2	3	2	1	—
Koklusz	4	—	4	4	—	—
Róża	—	5	5	4	—	1
Pokąs. przez zwierzęt. chore lub podejrzane o wściekliznę . .	—	4	3	3	—	1
Tężec	—	2	2	—	2	—
Razem	34	113	147	82	18	47

W porównaniu z ubiegłym kwartałem przebieg chorych zakaźnych przedstawia się jak następuje:

Tyfusu brzusznego zanotowano 32. wypadki. w ubiegłym zaś okresie 24, czyli że obecnie więcej o 8 wypadków; według wyznań chorowało: chrześcijan 25, żydów 7, według płci: mężczyzn, 17, kobiet 15; zachorowania miały miejsce w różnych dzielnicach miasta największa jednak ilość (18) przypada na przedmieścia i na dzielnice miasta nieposiadające wody wodociągowej.

Tyfusu plamistego nie notowano, podczas gdy w ubiegłym okresie było 4 wypadki.

Dysenterji zanotowano 3 wypadki (chrześcijan), w poprzednim zaś okresie wypadków dysenterji nie było, według płci chorowało: mężczyzn 2, kobieta 1; zachorowania miały miejsce: 1 wypadek na ulicy 3-go Maja, 1 na ulicy Wieniawskiej i 1 w Więzieniu Lubelskim.

Szkarlatyny zanotowano 50 wypadków, w poprzednim zaś okresie 24. czyli że obecnie więcej o 26; według wyznań chorowało chrześcijan 45, żydów 5, według płci mężczyzn 26, kobiet 24, zachorowania miały miejsce w różnych dzielnicach miasta, chorowały przeważnie dzieci w wieku do lat 15, ponad lat 15 było zaledwie 2 wypadki.

Odry zanotowany 11 wypadków, w poprzednim zaś okresie tylko 1 czyli że obecnie więcej o 10 wypadków; według wyznań chorowało chrześcijan 8, żydów 3, według płci mężczyzn 7, kobiet 4; chorowały wyłącznie dzieci do lat 10; zachorowania miały miejsce w różnych dzielnicach miasta.

Z pośród innych chorób zakaźnych zanotowano: dyfterytu 4 wypadki, zapalenia nagminnego opon mózgowych 2, róży 5 i tężca 2, razem 13 wypadków, w tem chrześcijan 10, żydów 3, mężczyzn 7, kobiet 6 Notowania te jednak nie są ścisłe, ponieważ niewszystkie wypadki na te choroby są zgłaszane do Wydziału.

Nadto w okresie sprawozdawczym było 4 wypadki pokąsania przez psy, podejrzane o wściekliznę. Pokąsanym dokonano szczepień przeciw wściekliźnie w Ambulatorjum Miejskim

Ogólnie biorąc w sprawozdawczym okresie liczba wypadków chorób zakaźnych znacznie wzrosła, o ile bowiem w ubiegłym okresie liczba zanotowanych ostrych chorób zakaźnych wynosiła 68, to obecnie aż 113, czyli że o 45 wypadków więcej. Znaczniejszy wzrost przypada na tyfus brzuszny, szkarlatynę i odrę. Szkarlatyna w tej porze zwykle się wzmaga z powodu powrotu z wakacji młodzieży szkolnej.

Śmiertelność na choroby zakaźne również wzrosła z 5 do 18 wypadków. Daje się natomiast zauważyć zupełny zanik tyfusu plamistego.

W tymże kwartale w roku 1924 ogólna liczba chorób zakaźnych wynosiła 85 wypadków, czyli że mniej o 28. Stan zatem zdrowotny miasta pod względem szerzenia się chorób zakaźnych jest gorszy niż w roku zeszłym w tymże okresie. Rok temu było mniej wypadków tyfusu brzusznego, dyzenterji, szkarlatyny i róży, zaś zapalenia nagminnego opon mózgowych i tężca wcale nie było.

Lekarze dzielnicowi.

Liczba meldunków o chorych .	333
„ zbadanych chorych w/g meldunków	331
Liczba dokonanych sanitarnych oględzin posesji, sklepów spożywczych i t. p.	179
Sporządzono protokułów karnych	3
Liczba orzeczeń sądowo-lekarskich	13
Udzielono porad bezpłatnie robotnikom miejskim . . .	1065
Zbadano stan zdrowia reflektantów na służbę miejską i wstęp do Rzeźni Miejskiej	69
Brano udział w Komisjach organizowanych przez inne Wydziały M-tu i przez instytucje państwowe	5

Ambulatorjum Miejskie.

Udzielono porad lekarskich w chorobach:

wewnętrznych	1078
chirurgicznych	280
kobiecych	51
uszu, nosa, gardła . .	72

ocznych	623
skórnych i wenerycznych	60
innych	64
Razem	2228

Ogólna liczba dni przyjęć 58.

W porównaniu do poprzedniego okresu, udzielono porad więcej o 154.

Miejskie Laboratorjum Chemiczne.

Liczba dokonanych analiz:

chleba	81
mąki	17
mleka	198
masła	2
śmietany i śmietanki	38
kiełbasy	271
wody sztudziennej	57
wody sodowej	93
soków i limoniad	59
lodów	11
lodu	13
innych produktów	39
Razem	879

Liczba prób, uznanych za niezdatne do użytku lub zepsute 49.

Liczba prób w których wykryto zafałszowania 47.

W porównaniu do poprzedniego okresu dokonano analiz więcej o 51, wykryto zafałszowań mniej o 2 i zepsucia o 2.

Zakłady dezynfekcyjne i kąpielowe.

Wykąpano i odwszono osób 8578.

w tem:

chorych zakaźnych	66
z otoczenia chorych zakaźnych	46
z ochron i szkół powszechnych	1842
Zdezynfekowano rzeczy sztuk	627
„ mieszkań ubikacji	113

W porównaniu do poprzedniego okresu wykąpano mniej o 4792 osoby, zdezynfekowano rzeczy mniej o 328 sztuk i mieszkań więcej o 39 ubikacji.

ODDZIAŁ WETERYNARYJNY.

Choroby zakaźne u zwierząt domowych.

Zaraza pryszczycy u bydła	75
Nosacizna u koni	1
Razem	76

W porównaniu z poprzednim okresem wypadków chorób zakaźnych u zwierząt domowych było więcej o 54.

Szczepień ochronnych u zwierząt domowych nie dokonywano.

Wywóz zwierząt domowych

Bydła rogatego	100	sztuk
Koni	53	„
Świni	1198	„
Owiec	15	„
Razem	1366	sztuk.

Zwierzęta domowe załadowane zostały na stacji Lublin do: Warszawy, Otwocka, Mysłowic, Wiednia, Krakowa, Białej Bielskiej, Nowego Targu, Pragi Czeskiej, Chrzanowa, Lwowa, Lachowicz i Huty Królewskiej.

Największą ilość zwierząt domowych (świń) wysłano do Wiednia.

W porównaniu z poprzednim okresem wysłano bydła mniej o 265 sztuk, koni więcej o 1 sztukę, trzody chlewnej mniej o 4043 sztuki i owiec więcej o 15 szt. Razem wysłano mniej zwierząt domowych niż w ubiegłym okresie o 4292 sztuki.

Wywóz produktów zwierzęcych.

Mięsa	2100 kg.	
wędlin	900 „	
słoniny	47800 „	
skór cielęcych		24325 szt.
„ bydlęcych		585 „
„ końskich		4190 „
„ baranich		50 „
kości rąbanych	22000 „	
szerści	11500 „	
wełny	1300 „	
mizdry	30000 „	
Razem	115600 kg.	i 29150 szt.

Produkty zwierzęce załadowano:

Mięso do Warszawy.

Wędliny do Warszawy i Tomaszgrodu.

Słonina do Brześcia nad Bugiem, Przemyśla i Włodawy.

Skóry cielęce do Gdańska, Radomia, Świsłoczy i Białegostoku.

Skóry bydlęce do Radomia, Kielc i Sokołki.

Skóry baranie do Łaska.
„ końskie do Gdańska, Sokółki, Świsłoczy i Suwałk.
Kości do Strzemieszyc i Pilawy.
Szerść do Gdańska.
Wełna do Lubomla i Łańcuty.
Mizdra do Sumina.

Skonfiskowano mięsa nieostemplowanego.

Cielęciny	. 523,5	kg.
wołowiny	. 324	„
Razem	. 847,5	„

Skonfiskowane mięso rozdano.

Przytułkowi św. Ducha . .	100	kg.
Schron. Starców i Kalek .	73,5	„
Sali Sierot	62	„
Domowi Zarobkowemu . .	77,5	„
Sierocińcowi Miejskiemu .	152	„
Szpitalowi św. Jana Bożego	115	„
„ „ Józefa . .	49,5	„
„ Dzieciątka Jezus	16	„
Domowi Sierot Wojennych	94	„
Kuchni św. Wincentego . .	75	„
Żłobkowi Miejskiemu . . .	16	„
Razem .	847,5	kg.

W okresie sprawozdawczym skonfiskowano mięsa mniej o 941,5 kg.

Rzeźnia Miejska.

Zabito:

świń	4441	szt.
bydła rogatego	3141	„
jałowizny . . .	615	„
cieląt	2971	„
owiec	477	„
Razem .	11645	szt.

W okresie sprawozdawczym zabito: świń mniej o 1359 sztuk, bydła rogatego więcej o 742 sztuki, jałowizny więcej o 80 sztuk, cieląt mniej o 4240 sztuk i owiec więcej o 461 sztuka. Razem zabito mniej o 4316 sztuk.

Dowieziono tusz.

Bydła rogatego	135,5	szt.
świń	2	„
Razem .	137,5	szt.

Dowieziono mniej o 59,75 szt.

Zniszczono tusz.

Świń wskutek włosinicy . .	14	szt.
„ „ czerwonki . .	1	„
„ „ różycy	1	„
bydła rogatego z wycieńczenia	2	„
Razem .	18	szt.

Zniszczono tasz mniej o 9 sztuk.

ROMAN ŚLASKI.
Ławnik Magistratu m. Lublina.

Z Międzynarodowego Kongresu Miast w Paryżu.

Znaczenie Międzynarodowego Zjazdu przedstawicieli samorządów 35 państw, który miał miejsce w Paryżu od 28 września do 4 października r.b., nie leży w doniosłości jego uchwał, lecz w pogłębieniu teorji samorządowej i w ulepszeniu działalności gmin miejskich, co może nastąpić na podstawie samodzielnego wysiłku poszczególnych miast, umiejętnie wykorzystujących doświadczenie innych narodów dla dobra i potrzeb swoich mieszkańców.

Czyż należy domagać się innego znaczenia międzynarodowego kongresu miast? Każdy naród dostosowuje swój ustrój samorządowy do całokształtu życia politycznego u siebie, i trudno pomyśleć o jakimkolwiekbądź wpływie uchwał przygodnego zebrania, nawet najpoważniejszych przedstawicieli samorządu, na ustawy w poszczególnych państwach, lub też na zmianę polityki miast, które są zdania, że gospodarkę u siebie prowadzą we właściwym kierunku.

Nie jakieś nakazy pozostają w wyniku obrad kongresu miast, lecz ciepła atmosfera ze wzajemnego zbliżenia się przedstawicieli miast licznych państw, z których każdy przywiezie do siebie wiadomości o pracach i stosunkach prawnych, ulepszeniach technicznych, stosowanych gdzieindziej, poza jego ojczyzną, również w imię rozwoju środowisk miejskich.

Ustrój samorządowy jest dzisiaj podwaliną organizacji wewnętrznej państwa. W tym kierunku poszedł rozwój

cywilizacji, opartej na zasadach demokratycznych i gmina miejska, czy to wiejska ma z większym powodzeniem wypełniac wobec rosnączych potrzeb życia narodowego liczne zadania, którym nie mogła sprostać administracja biurokratyczna.

W samorządzie czynnik obywatelski ma stanowić o potrzebach środowiska miejscowego, i wprowadzić takie ulepszenia, które zapewnią mieszkańcom warunki higieniczne, oświatę, bezpieczeństwo i ułatwią im walkę o byt. Gmina współpracuje z państwem w wykonaniu zadań administracji publicznej, i ciężkie obowiązki spadają na przedstawicieli samorządu lokalnego, aby na straży interesów narodowych i potrzeb swoich mieszkańców należycie wywiązali się z powierzonych im funkcji. Postęp zaś dzisiejszej nauki, udoskonaleń technicznych, metod administracyjnych, jest tak szybki, że należy powołać do życia instytucje, które udzielałyby wskazówek i informacji działaczom samorządowym, aby pozwoliły im szybko i skutecznie działać i dawałyby im możność szerzej i głębiej spojrzeć na te cele, które mają przeprowadzić.

Potrzeba pogłębienia wiedzy samorządowej, zdobycia niezbędnych informacji i zaznajomienia się z urządzeniami i gospodarką samorządową innych miast i innych państw—jest dzisiaj nieodzownym warunkiem dla tego, kto chce prawidłowo zarządzać sprawami miejskimi u siebie.

Gospodarka samorządowa musi być oparta na wiedzy i nowoczesnej technice i dla tego ci co się nią zajmują, starają się o pogłębienie swoich wiadomości, i nie dyletantami, a fachowcami muszą być.

Postęp cywilizacji, który ogarnia wszystkie narody i cały świat posuwa w kierunku realizacji nowych ideałów, wytwarza, że te same kwestje wyłaniają się na tle życia samorządowego wszystkich państw. Rozwiązania tych kwestji stosowane przez jeden naród, mogą być często wykorzystane przez inne narody, w każdym razie znajomość tych rozwiązań może im ułatwić ustalenie własnej linji postępowania.

Z tego wynika, że ci co zajmują się rozwojem miast, ich planami regulacyjnemi i organizacją poszczególnych działów gospodarki samorządowej, odczuwają potrzebę swoje doświadczen a rozszerzyć przez doświadczenie innych, zetknąć się dla wspólnego omówienia, i w świetle porównań odnaleźć najwłaściwsze praktyczne zastosowania. Lecz współpraca między samorządami, między miastami, między ich przedstawicielami, nie powina się ograniczyć do terytorjum jednego państwa. Prawda, najpilniejsze sprawy do omówienia z dziedziny prawa, czy to z powodu różnych gospodarczych trudności nasuwają się dla samorządów tego samego państwa, lecz związki narodowe miast są organizacją dla załatwiania codziennych potrzeb członków zrzeszonych, zaś na teren międzynarodowy należy zwrócić się, gdy pragniemy poznać zdobycze innych narodów, oraz zaświadczyć o postępach życia miejskiego we własnej ojczyźnie.

Oto dlaczego należy zwoływać kongresy międzynarodowe miast, i ich powodzenie polega na tym, że przedstawiciele miast różnych państw z tego wspólnego zetknięcia się, osiągają liczne korzyści, co wpływa na rozwój gospodarki komunalnej w poszczególnych państwach.

Pierwszy kongres miądzynarodowy miast odbył się w Gandawie w 1913 r. i był zapoczątkowaniem ruchu, zmierzającego do ustalenia współpracy między miastami różnych państw. Już przed wojną działacze samorządowi odczuwali potrzebę poznania doświadczeń innych narodów, aby tym lepiej opanować ogrom potrzeb własnych skupień miejskich. Potym przerwane zostały prorozumienia się między narodami wrogimi, i dopiero przerwany kontakt został nawiązany przez kongres w Amsterdamie w 1924 roku, gdzie delegat Paryża, zapraszając przedstawicieli miast do stolicy Francji, stwierdził, że chociaż nie powróciły jeszcze braterskie uczucia między narodami, lecz miasta są siostrami, gdyż mają po wojnie jedne i te same cele—użyć nie-

doli i dopomóc rzeszom ludzkim, co tak licznie, w poszukiwaniu kawałka chleba, znalazły schronienie w ich miastach. Kongres amsterdamski był próbą odnowienia współpracy między miastami, tak chlubnie zapoczątkowanej w Gandawie, i należy stwierdzić, że był próbą, która całkiem udał się. Albowiem prócz przedstawicieli miast licznych państw w tym kongresie wzięli udział przedstawiciele Ligi Narodów i organizacji międzynarodowych, z których każda zmierza prowadzić pracę humanitarną, głównie w interesie ludności miejskiej. A więc byli w Amsterdamie przedstawiciele: Czerwonego Krzyża, Ligi walki z bezrobociem, Gruźlicą, Niebezpieczeństwem wenerycznym, Rakiem i Opieki nad dzieckiem.

Kongres amsterdamski znacznie jeszcze rozszeżył teren międzynarodowej współpracy, podjętej w imię rozwoju środowisk miejskich. Istotnie po wojnie nowe zadania powstały w środowiskach miejskich. Miasta ucierpiały od operacji wojennych, musiały w zastępstwie państwa intensywniej opiekować się ludnością, i stały się ośrodkiem, gdzie napłynęły liczne rzesze często bezdomnej ludności. Wszystko to musiało spotęgować rozmach gospodarki komunalnej, i zarządy miejskie, walcząc z trudnościami finansowemi, jednak musiały przejąć funkcję w imieniu interesu ogółu, aby zabezpieczyć mieszkańcom opiekę i dopomóc państwu w opanowaniu ciężkiej sytuacji, powstałej na skutek ogólnego wyczerpania wojennego.

W takich warunkach należało zacisnąć węzły współpracy między miastami, i powołać do życia całą organizację pod postacią związku międzynarodowego miasta, któryby ułatwił miastom nawiązać kontakt między sobą, i korzystać ze wzajemnych doświadczeń.

D. c. n.

Ogłoszenie.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 31 maja r. b. L. P. D. 1120, Magistrat m. Lublina podaje do wiadomości że niżej wyszczególnione zakłady podlegają zarejestrowaniu celem otrzymania uprawnień:

1) Zakłady przemysłowe o charakterze rzemieślniczym (rękodzielnie) zatrudniające ponad 5 do 20 pracowników, podlegające sprawdzaniu lokalów ze stanowiska przepisów sanitarnych i budowlanych;

2) Zakłady rzemieślnicze, zatrudniające 5 lub mniej pracowników, o ile ich lokale podlegają przepisom:

a) sanitarnym, jak wytwórnie środków spożywczych (piekarnie, jatki, masarnie, wyrób cukierków, małe olejarnie) oraz pralnie chemiczne, małe farbiarnie i t. d., lub

b) budowlanym (ze względu bezpieczeństwa ogniowego) jak kuźnie, zakłady dla wyrobów łatwopalnych surowców (drzewa, papieru słomy) przy użyciu łatwopalnych, szczególnie podgrzewanych płynów (terpentyny benzyny).

Uwaga: Warsztaty krawieckie, szewckie, galanteryjne, blacharskie, ślusarskie i t. d. zgłoszeniu nie podlegają.

3. Zakłady prowadzone przez rzemieślników niewykwalifikowanych nienależących do zgromadzeń rzemieślniczych.

Pomimo ogłoszenia z dnia 8 listopada 1924 roku, do rejestracji nie zgłosiło się wiele zakładów już istniejących, jak również nie rejestrują się nowo otwierane zakłady, a ponieważ zgodnie z powyższym reskryptem, wszystkie wyszczególnione zakłady rzemieślnicze uzyskać winny odnośne uprawnienia, przeto **Magistrat przypomina iż właściciele wskazanych zakładów rzemieślniczych winni składać piśmienne zgłoszenia do Magistratu m. Lublina: ratusz, pokój Nr. 8, gdzie otrzymają pozwolenie w formie potwierdzenia zgłoszenia.**

Uprzedza się iż niezarejestowanie się pociągnie za sobą skutki przewidziane w odnośnych przepisach.

Lublin, dnia 2 listopada 1925 r.

MAGISTRAT.

FABRYKA WYROBÓW CEMENTOWYCH

C. Nawracki

W Lubartowie woj. Lubelskiego.

Telefon № 4 przy st. Lubartów.

Lublin, telefon № 45 ul. Szpitalna 5. Biuro, telefon № 432 ul. Kościuszki 10.

[Adres dla depesz i kor. „Lubartów—Nawracki". lub Lublin, Szpitalna 5 telefon № 45.

Poleca wszystkie roboty w zakres wyrobów cementowych wchodzące, wyrabiane ze znakomitego żwiru Lubartowskiego własnej kopalni. Wyżej wymieniony żwir użyto do budowy betonowego mostu w Lublinie na ulicy Zamojskiej, oraz 100 wagonów sprzedano do byłej rzeźni w Radawcu dla budowy kadzi.

Dachówki cementowe.
Gąsiory długości 40 c/m.
Kręgi studzienne o śr. 77 c/m dł. 72 c/m
„ „ „ [illegible] „ „ 72 „
„ „ „ 100 „ „ 72 „

Rury pod mosty śr. 60 c/m dł. 100 c/m
„ „ „ „ 40 „ „ 100 „
„ „ „ „ 30 „ „ 100 „
„ „ „ „ 20 „ „ 88 „
„ „ „ „ 15 „ „ 55 „
Trotuary, płyty 0,50 × 0,50
Brzegi chodników i t. p.

Uwaga. Ponieważ dachówka tylko wówczas dobrze leży gdy dach jest dobrze połacony, następnie dachówka należycie wtarta i ułożona, przeto pożądanem jest by łacenie i układanie uskuteczniała sama fabryka.

Fabryka zawsze ma na składzie około 100000 cementowej dachówki, powołuje się na opinję co do trwałości i nieprzemakalności na niżej wymienionych W. W. P. P. Obywateli u których od 15 lat pokryte są budynki dachówką cementową mojej fabryki jak również na kolejach państwowych, Dyrekcji Radomskiej.

1) Chromiński w Palecznicy. 2) Kuszel w Samoklęskach. 3) Sobieszczański w Węglinie. 4) Iwański w Gardzienicach. 5) Brzeziński w Strzeszkowicach. 6) Załuski w Kuliku. 7) Nowicki w Łuszczowie. 8) Czermiński w Czemiernikach. 9) Piątkowski w Mogilnicy. 10) Podbielski w Bojanówce. 11) Niepokulczycki w Bezwoli. 12) Targoński w Mostach. 13) Jaźwiński w Borkach. 14) Rulikowski w Melgwi. 15) Drecki w Krzesimowie. 16) Hr. Zamoyski na folwarkach: Nasutów, Pułko, Stoczek i Dys. 17) Grabowska na folwarkach: Serniki, Wola, Tarło i Zagrody Lubart. 18) Ks. Czetwertyński na folwarkach: Milanów, Suchowola, Rudzieniec i Planta.

Piotr Łuszczewski

Lublin.

Ekspedycja,

przewóz i magazynowanie

TOWAROW

Biuro: ul. Krak.-Przedm. 36. telefon 340.

Magazyn ul. Krochmalna Nr. 4.

STANISŁAW JANICKI

LUBLIN, UL. BERNARDYŃSKA Nr. 24

KUPNO I SPRZEDAŻ:
Lokomobili, silników (motorów), maszyn parowych, obrabiarek do drzewa i metali.

DOSTAWA:
Pakunków uszczelniających do kotłów, pomp i armatury.
Pasy skórzane i z sierści.
Uzbrojenia do kotłów.
Armatura parowa i wodna.

SZKŁA:
Wodowskazowe i do oliwiarek.
Piły tartaczne.
Kamienie szmerglowe do ostrzenia pił.
Cyna, ołów, babit (kompozycja).

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.